هیچ گروهی در مجلسی ننشینند که در آن خدا را یاد نکنند و بر پیامبرشان درود نفرستند، مگر آنکه آن [مجلس] مایهٔ حسرت و پشیمانی برایشان خواهد بود؛ پس اگر [خدا] بخواهد، آنان را عذاب می‌دهد و اگر بخواهد، آنان را می‌آمرزد

از ابوهُریره رضی الله عنه روایت است که پیامبر صلی الله علیه وسلم فرمود: «مَا جَلَسَ قَوْمٌ مَجْلِسًا لَمْ يَذْكُرُوا اللَّهَ فِيهِ وَلَمْ يُصَلُّوا عَلَى نَبِيِّهِمْ إِلَّا كَانَ عَلَيْهِمْ تِرَةً، فَإِنْ شَاءَ عَذَّبَهُمْ وَإِنْ شَاءَ غَفَرَ لَهُمْ». یعنی: «هیچ گروهی در مجلسی ننشینند که در آن خدا را یاد نکنند و بر پیامبرشان درود نفرستند، مگر آنکه آن [مجلس] مایهٔ حسرت و پشیمانی برایشان خواهد بود؛ پس اگر [خدا] بخواهد، آنان را عذاب می‌دهد و اگر بخواهد، آنان را می‌آمرزد».

[صحیح است] [به روایت ابوداوود و ترمذی و نسائی در «السنن الکبری»]

پیامبر صلی الله علیه و سلم نسبت به غفلت از یاد خدا هشدار داده‌اند، و اینکه هیچ گروهی در مجلسی ننشینند و در آن خداوند متعال را یاد نکنند و بر رسولش صلی الله علیه و سلم درود نفرستند، مگر آنکه آن مجلس در روز قیامت برایشان مایهٔ حسرت، پشیمانی، خسران و نقصان خواهد بود. پس اگر [خدا] بخواهد، آنان را به خاطر گناهان گذشته و کوتاهی‌های بعدی‌شان عذاب می‌دهد، و اگر بخواهد، از روی فضل و رحمتش آنان را می‌آمرزد.

http://www.sunnah.global/hadeeth/fa/show/5511